प्रोक्ष्य द्रोणकलशमृजीषमुखेष्वद्रिषु निदधत्युद्गातारः ॥१४॥ द्रोंशं प्रोक्ष्य यत्र योजितस्तस्मात्स्थानात्प्राञ्चमधिषवणस्योपरि प्रेर्य ऋजीधति पूर्वं सर्वान्ग्रावण एकत्र संमुखान्कृत्वा ऋजीषेणाहाय तस्योपरि स्थापयन्ति ।

पवित्रं च वितन्वल्युदक् ॥१५॥ चकाराद्उद्गातार एव पंत्रं द्रोणकलशस्योपरि विंन्ति वितत्य विस्तार्य धारयन्ति · उदगिति उदग्दशमवाङ्गाभि च ।

स्वयं वाकुर्वत्सु ॥१६॥ उद्गातृषु द्रोणकलशपवित्रयोजनमकुंत्सु स्वंवाध्वर्युः करोति ।

आधवनीयादुन्नेता निग्राभ्यास्वासिञ्चति ताः पवित्रे यजमानस्ततो ग्रहग्रहणमा ध्रुवात् ॥१७॥ उन्नेता आधवनीयकलशादुद्ञ्चनेन सोममादाय यजमानहस्तस्थिते होतृचमसे निग्रांञ्चति · ततो यंनः ता निग्राभ्याः पंत्रे द्रोणकलशस्योपरि उद्गातृभिर्विस्तार्य धृते आसिञ्चति संततम् · ततः संततं स्रवत्या धारायाः सकाशाद्ध्रुवग्रहपर्यन्तान्ग्रहान्गृह्णाति · काठके ऋजीषेण ग्रावणः प्रक्षाव्याधोऽन्नं[1] द्रोणकलशमुद्गातारः प्रोक्ष्यान्तराक्षविष्कम्भौ दशापवित्रं न्यस्यत्याहिते द्रोणकलशे वितते पवित्रऽआधवनीयाद्धोतृचमसं पूरयित्वासिञ्चति संततꣳ स्रवत्या[2] ग्रहान्गृह्णातीति · मानवे ऋजीषेण ग्रावणः परिवपति प्राञ्चमुद्गाता द्रोणकलशं प्रोक्षत्यस्यति दशापवित्रमन्तराक्षविष्कम्भं च यं द्विष्यात्तस्याक्षमुपहन्याद्दशया द्रोणकलशꣳ संमार्ष्टि वसवस्त्वा संमृजन्त्विति प्रातःसवने रुद्रास्त्वेति माध्यन्दिनऽआदित्यास्त्वेति तृतीयसवने पूतभृतं ग्रावसु द्रोणकलशमादधाति तस्योपर्युद्गातारोऽधस्तान्नाभि पवित्रं वितन्वन्ति तस्मिन्यजमानो होतृचमसेन संततांꣳ शुक्रधाराꣳ स्रावयत्या ध्रुवग्रहणादिति । अधिकारमुपजीवन्नाह ·

माध्यन्दिने च पञ्च प्रथमान् ॥१८॥ चकारात्तत एव धारायाः यजमानेन पवित्रस्योपरि संततं निनीयमानायाः मांने सवने प्रथमान्प्रथमपठितान् शुक्रमन्थ्याग्रयणामरुत्वतीयोक्थ्यान्पञ्च ग्रहान्गृह्णाति । अथ सवनत्रयोपयुक्तां परिभाषां करोति ·

शुक्रो द्रोणकलशे ॥१९॥ द्रोंशे यः सोमः स शुक्रसंज्ञकः ।

---

१) Thus AB. २) पवित्रंन्यंस्रवत्या deest B.